

det er, fordi hr. Vernersen har et menneskesyn, der er forskelligt fra vores.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Kirsten Jacobsen, og så går jeg videre i ord-førrækken.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det, der er problemet for den socialdemokratiske regering, er, at alle dens ledende kredse forud for afstemningen om Amsterdamtraktaten sagde: Boligejerne kan tage det helt med ro. Der er ingen planer om at gribe ind over for boligejerne, og lejeværdien skal ikke røres. Der var ingenting, der skulle røres.

Så må jeg bare lige understrege, hvad det er for et menneskesyn i hvert fald på boligområdet, man har i Socialdemokratiet. Det er det menneskesyn, der går ud på, at det er rigtigt, at lejeboliger skal subsidieres med 13.000 kr., at andelsboliger skal subsidieres med 6.000 kr., og at ejerboligerne, som kun får 5.700 kr., dem, der får mindst, kan man altså godt tage noget fra. Det fremgår af Børsen i en oversigt den 19. maj 1998 på side 10.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti sagde i løbet af foråret, at der er brug for et indgreb bl.a. for at beskytte vores betalingsbalance, der er brug for et forbrugsbegrænsende indgreb, mens regeringen i de samme måneder, april og maj, talte om, at det var der ikke behov for. Regeringen havde styr på alting.

Så selve det, at man er kommet med et indgreb, dadler vi ikke regeringen for, det synes vi er rigtigt, men måden, man har gjort det på, finder vi ikke rigtig. Pinsepakken og den efterfølgende sankthanspakke er alt for ensidige. Vi sagde, at der er brug for et indgreb, fordi det private forbrug er for højt, men vi pegede også på, at det måtte være balanceret, og der er også eksempler på, at det offentlige forbrug er steget for hurtigt.

Hvori består så regeringens ensidighed?

Regeringen lægger op til en stærk nedsættelse af rentefradragsretten, samtidig skærper man beskatningen af fast ejendom, og endelig holder man totalt hånden over lejere med store indtægter. Det er en forkert kombination. Vi er enige i, at man nedsætter rentefradragsretten, men vi er ikke enige i, at man samtidig skærper

beskatningen af fast ejendom, og så vil man ikke røre de lejere, som har store indtægter.

Så er regeringen kommet med et ændringsforslag, der skal modificere virkningen af, at man nedsætter rentefradragsretten stærkt. Det er et skridt i den rigtige retning; vi mener ikke, det er nuanceret nok, det, regeringen har lagt frem, men vi anerkender, at det er et skridt i den rigtige retning.

Regeringen har – på linje med os andre – talt om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Der er ikke nogen uenighed, hvad ordvalget angår, men det, regeringen har lagt frem, sætter det virkelig ind på ind på at løse de strukturproblemer, vi har i vores skattesystem? For det har været en besynderlig kombination, at mellemskatten sætter ind cirka på samme niveau, som dagpengemaximum befinder sig.

Vi anerkender, at det er rigtigt, at man løfter bundfradraget på mellemskatten, men vi mener ikke, at man løfter det højt nok. Så sænker man bundskatten, og der kan da være argumenter for, at man havde sænket den en enkelt procent, men i pinsepakken lagde man op til at sænke bundskatten to procentpoint, som koster over 10 mia. kr.

Vi mener, at dette kunne gøres langt bedre ved et bundfradrag i bruttoskatten. Det ville være meget mere målrettet for at få folk i arbejde, og det har en langt mere familievenlig og social profil. Det at indføre et bundfradrag på størrelse med det bundfradrag, vi har i personskatten, vil her koste et par milliarder kroner mindre end at sænke bundskatten et procentpoint, så der var her blevet et overskud på et par milliarder kroner, som man netop kunne bruge på sociale kompensationer over for dem, der blev ramt af de grønne afgifter.

Det ville regeringen ikke. Regeringen ville lægge op til en gennemførelse af noget, som er langt ringere. Efter at SF og Enhedslisten så er kommet med, er det blevet et langt svagere indgreb, idet man yderligere sænker bundskatten med et halvt procentpoint, som koster 2³/₄ mia. kr. ca., og det er der ikke rigtig nogen finansiering af. Når SF og Enhedslisten letter bundskatten – og det gør man jo for alle indkomstgrupper, da alle, som betaler skat, betaler bundskat – må jeg konstatere, at det, der er de egentlige svagheder, skævheder i vort skattesystem, retter man ikke på, men man gennemfører en lempe for alle.

Principielt er det rigtigt at flytte skat fra arbejde til grønne afgifter. Men de såkaldte